SEMANTIC MUTATIONS OF TECHNICAL-SCIENTIFIC TERMS: METONYMY, SIMILE, OXYMORON AND ANTONOMASIA

Maria-Camelia MANEA, Constantin MANEA
University of Piteşti

***Abstract**: The aim of the present paper is to illustrate and concisely analyse the usage importance of those terms that have, mainly in the last decades, emerged through semantic neology in the idiom of the media in this country. It specifically focuses on metonymy, simile, oxymoron and antonomasia, the import of which is certainly rather modest, both numerically and typologically, if compared to the part held by metaphor – the principal mechanism through which semantic extensions and semantic "migration" from one lexical and referential field to another manifests itself. Starting from the distinction between denominative and stylistic neology, the paper provides quotations from Romanian written media materials of the last 16 years or so, all including instances of "sense deviation". The conclusion is that a great proportion of these terms stand a good chance of being accepted by the common vocabulary of the language, since they are largely perceived as less outmoded / eroded by use, which ultimately proves the increasingly permeable character of the borders between the various functional varieties of the language. Their final effect is that of overall internationalization and re-Latinization, as well as pervasive modernization of the lexicon of contemporary Romanian.*

***Keywords:** semantic neology, common vocabulary, modernization*

1. Fenomenul, foarte frecvent în presa actuală, al **mutațiilor** de ordin semantic, se constituie într-unul dintre procedeele cele mai creative şi viguroase de îmbogățire şi înnoire a posibilităților de expresie proprii limbii. E de remarcat faptul că acest gen de inovații lingvistice nu alterează semnificantul, situându-se numai la nivelul semnificatului – motiv pentru care, de multe ori, se înregistrează şi folosiri improprii în raport cu contextul sau cu referentul.

Acest fenomen nu este izolat şi în nici în caz nu e specific limbii române, el fiind înregistrat şi în alte limbi europene de cultură. Complexitatea acestui aspect rezidă nu numai în bogăția faptică şi tipologică, ci şi în faptul că, adesea, este dificil de stabilit o distincție clară între un sens creat în limba română şi unul preluat din alte limbi europene sau între mutații semantice „reale" şi aparente. Pe de altă parte, există şi numeroase „efemeride" lexicale, termeni „mutanți", creați ad-hoc în presă şi care nu mai supraviețuiesc, dispărând după o perioadă mai degrabă scurtă, ori termeni care nu se bucură de popularitate de la bun început, nepunându-se nici măcar problema „aclimatizării" lor, a adoptării lor de către uzul mai larg al vorbitorilor limbii române familiarizați cu limbajul folosit de mass media.

Se disting, în mod cu totul prioritar, **extinderile** de sens, în primul rând prin modificarea domeniului de referință (de ex. *a capota, a catapulta, a demara, a lansa, poluare,* etc.), proces în care, nu de puține ori, sensurile nou introduse tind să elimine din exprimarea obişnuită cuvintele omoloage aparținând fondului lexical principal al limbii române (de ex. verbul *a se acutiza* (folosit în sens figurat) pentru *a se înrăutăți* / *agrava*) – mulți astfel de termeni devenind veritabile clişee neologice, de tipul lui *a implementa*, termen atât de în vogă azi.

Dacă procesul de **migrare** a unor termeni dintr-un domeniu de referință înspre altul (de ex. „*paranteze* muzicale", „*produs* muzical" etc.) este de esență metaforică (apogeul întrebuințării resemantizate – în majoritatea cazurilor figurate – a termenilor

BDD-A5526 © 2007 Universitatea din Piteşti
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-14 00:05:12 UTC)

tehnico-ştiinţifici fiind atins prin folosirea **metaforei** (tehnico-ştiinţifice), procedeu pe drept cuvânt considerat drept cea mai productivă modalitate de îmbogăţire semantică azi – de ex. „o *gură de oxigen*", „a lua *temperatura* locală" etc.), mutaţiile semantice având la bază metonimia, comparaţia, oximoronul şi antonomasia ocupă un loc mai modest din punct de vedere numeric, dar în nici un caz mai puţin însemnat din punct de vedere tipologic.

2. Dat fiind specificul analizei pe care ne-am propus-o, vom încerca în continuare să realizăm o clasificare a termenilor tehnico-ştiinţifici asimilaţi de limba comună din perspectiva distincţiei *neologie **denominativă** vs. neologie **stilistică***, propusă de Louis Guilbert în volumul său *La créativité lexicale*.[1]

2.1. În limba română – ca şi în limba franceză dealtfel – **neologia denominativă** se manifestă în primul rând din nevoia de a desemna un nou referent; acest fenomen are drept consecinţă majoră faptul că ajută la dezvoltarea sensurilor noi, denominative, care în esenţă conservă un aşa-numit ***nucleu semantic***, regăsit în plan paradigmatic, dar ignoră anumite seme periferice, astfel încât, în plan sintagmatic, sunt eliminate unele restricţii de ordin contextual-stilistic, relaţionate sensului iniţial al termenului. Sensul nou-apărut îşi află justificarea, în principal, în *funcţia preponderent comunicativă* a discursului de tip publicistic.

2.2. **Neologia stilistică** se manifestă prin situarea pe un plan secundar a valorii referenţiale a termenului – instituită prin intermediul funcţiilor expresivă şi conativă ale limbii. Principalele modalităţi de realizare a noilor sensuri fac recurs la metaforă, metonimie, antonomază / antonomasie sau modificări ale conotaţiei.

2.2.1. **Metonimia**, deşi are un aport mult mai puţin însemnat – comparativ cu metafora – la îmbogăţirea vocabularului uzual cu termeni de provenienţă tehnico-ştiinţifică, este unul dintre procedeele care merită atenţie pentru faptul că are drept rezultat generarea de noi sensuri în context. După cum o arată şi numele (<gr. *metonymia*), această figură de stil se bazează pe „contiguitatea logică dintre obiecte"[2]. Prezentăm spre ilustrare câteva exemple extrase din presa românească actuală:

coloană vertebrală (cu sensul de „postură, poziţie verticală (tipică unei stări de spirit optimiste)"): „Orice mi s-ar întâmpla, vocea mamei îmi îndreaptă **coloana vertebrală**." (în articolul *Corespondenţe din străinătate* din *Formula As*, anul XV, nr. 671 (23), 13-20 iunie 2005, p. 18, col. 3). Metonimia porneşte aici de la relaţia *parte a corpului – postură specifică*.

forţă, **tehnică**: „Nu numai spiritul gintei, dar şi reala detaşare în toate clasamentele valorice a unor jucători de profil (altoi de isteţime, supremaţia **tehnicii** asupra **forţei brute**) alimenta această accepţiune tradiţională" (articolul *Duelul Gică–Gică*, în *Ziua*, anul III, nr. 472, 6 ianuarie, 1996, p. 9, col. 1). Prin metonimie (bazată pe relaţia de contiguitate dintre planul însuşirilor abstracte şi cel al manifestărilor concrete) în acest context, se sugerează superioritatea inteligenţei, a efortului organizat asupra elementului înzestrat nativ cu putere, dar lipsit de inteligenţă.

suflet, **şaibă**: „Medicina înseamnă şi ritual, nu doar tehnică, ea nu lucrează *cu **şaibe**, ci cu **suflete***. (*Radiografia săptămânii – Dr. Creangă, muma pădurii*, în *Adevărul*, nr. 4727, 14 septembrie 2005). Efectul metonimiei este potenţat, aici, de folosirea contrastului puternic între termenii aflaţi într-o relaţie de contiguitate bazată pe raportul „*domeniu-instrument specific de lucru*".

---

[1] Librairie Larousse, Paris, 1975, pp. 40-42.

[2] Vezi *Mică enciclopedie a figurilor de stil*, de Gh. N. Dragomirescu, Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică, Bucureşti, 1975, p. 164.

BDD-A5526 © 2007 Universitatea din Piteşti
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-14 00:05:12 UTC)

2.2.2. **Comparaţia**:

În cazul comparaţiei, analogia care se face între sensurile celor doi termeni care intră în relaţie este cât se poate de transparentă, marcată literal, prin particula comparativă – aşa cum se poate remarca în exemplele de mai jos:

„Pretextul unora dintre cei ce colecţionează cu grijă, *ca într-un **insectar** malefic*, incidente cu asemenea agitatori diversionişti – unii ajunşi în parlament! – ori cu derbedei şi hoţi de drumul mare, profanatori de biserici, cimitire şi odoare, constă în temerea că „trecutul se poate repeta". (*Accente / Mesaje din Israel...*, în *Adevărul*, nr. 3901, 11 ianuarie 2003);

„(...) este atât de scurt, încât apare un fenomen de oboseală de un tip aparte, *asemeni unui **acumulator*** care nu mai ajunge niciodată să se încarce integral." (*Adevărul*, nr. 4080, 11 august 2003);

„Am exprimat un punct de vedere extras din realităţile româneşti, avansând şi o propoziţie despre critic *ca un **catalizator*** al relaţiei necesare dintre teatru şi actualitate, relaţie ce se cere privită în medierile şi meandrările sale (...)" (în articolul *Actualitatea culturală – O săptămână în Portugalia* din *Libertatea*, anul 2, nr. 239, 2-3 octombrie 1990, p. 3, col. 1);

„Escadronul morţii poate fi, *asemenea unui **bumerang***, chiar „asasinul" guvernării socialiste." (*România liberă*, nr. 1450, 4 ianuarie, 1995, articolul *Afacerea Gal*, *Furtună politică la Madrid*, p. 15, col. 4);

„*Ca pe **bandă rulantă***, noi şi noi promoţii de tâlhari minori primesc botezul cazierului." (în articolul *Ferentarii – un Bronx românesc* din *Naţional*, nr. 277 din 14 mai 1998, p. 3, col. 1);

*Un ziar care a intrat **ca un buldozer** pe piaţa presei* (titlu de articol din *Evenimentul zilei*, anul II, nr. 190, 9 februarie 1993, p. 6);

„Mafia este *asemenea unui **organism biologic***, capabil să se regenereze, aşa cum creşte din nou coada retezată a unei şopârle." (articolul *Multinaţionalele crimei*, în *Adevărul*, nr. 1456, 7 ianuarie 1995, p. 7, col. 1);

„Sunt *ca nişte **aparate** defecte*. Au carcasă lucioasă, dar circuitele interioare sunt debile. Demnitarii puterii ascund o alarmantă pană de motor, în spatele caroseriei." (în articolul *Aceşti bolnavi care ne guvernează* din *Naţional*, nr. 278 din 15 mai 1998, p. 1, col. 1).

Ceea ce este foarte interesant e faptul că, în limbajul presei actuale, s-a ajuns ca descrieri de lucruri „naturale" (obişnuite) să fie făcute apelându-se la o imagistică – de tip analogic-comparativ – inspirată din lumea tehnicii: „Poate cea mai puternică senzaţie (...) este forma de avion (sau de pasăre) în care a fost construit oraşul. Într-adevăr, Axa Monumental este **fuselajul**, iar celelalte două, Norte şi Sur, zone ce cuprind toate ambasadele, formează aripile." (în articolul *Noua capitală a Braziliei – Brasilia* din *Magazin internaţional*, nr. 604, 4–10 mai 2005, p. 9, col. 4).

2.2.3 **Oximoronul**:

Ca figură de stil, oximoronul reuneşte, într-o exprimare sudată, două noţiuni care se află într-un evident contrast; etimologia cuvântului este grăitoare… şi frapantă (*oxys* „ascuţit, înţepător, picant, isteţ, inteligent" + *morós* „prost(ănac), năuc"), confirmând definiţia de dicţionar a termenului: „asocierea ingenioasă în aceeaşi sintagmă a două cuvinte care exprimă noţiuni contradictorii"[1]. Am selectat un singur exemplu, pe care l-am considerat reprezentativ prin implicaţiile sale semantic-contextuale:

[1] Gh. N. Dragomirescu, *op. cit.*, p. 167.

BDD-A5526 © 2007 Universitatea din Piteşti
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-14 00:05:12 UTC)

„Cu mortul băgat în casă de PNA, demnitarii de partid şi de stat s-au înghesuit să facă declaraţii voioase: „Ceea ce s-a întâmplat poate avea implicaţii deosebit de pozitive", recită un ***necrolog*** *optimist* premierul Năstase." (*Băgatul mortului în Palatul Victoria*, în *Adevărul*, nr. 3835, 22 octombrie 2002).

2.2.4. **Antonomaza** / **antonomasia** este o figură de substituţie, prin care un nume comun este înlocuit de un nume propriu sau invers, procedeul afectând din punct de vedere semantic termenul vizat. Se poate spune că această figură de stil este similară cu metafora livrescă, dar ea are şi ceva din caracterul *pars pro toto* al sinecdocei, însă în sens invers; antonomaza este întâlnită destul de rar în segmentul lexical de care ne ocupăm şi se bazează, cel mai adesea, pe folosirea ca nume comun a unui nume propriu emblematic. Termenii folosiţi cu această valoare sunt selectaţi cu preponderenţă din domenii culturale – al mitologiei, istoriei, geografiei şi literaturii:

hannibali: *Câţi „hannibali" avem la porţi?*[1] (titlu de articol din *Libertatea*, nr. 33, 31 ianuarie 1990, p. 1);

Dr. Petru Groza: *Comentariul zilei – Un* ***guvern „Dr. Petru Groza"*** *pentru presă* (titlu de articol în *Adevărul*, nr. 4447, 19 octombrie 2004);

Mihai Viteazu: „Iată de ce Virgil Măgureanu, acest **Mihai Viteazu** al serviciilor secrete româneşti, este foarte aproape să îndeplinească sfântul deziderat." (articolul *Lentila de contact*, în *Ziua*, anul III, nr. 472, 6 ianuarie, 1996, p. 5, col. 2);

patul lui Procust: „Raşpelul acuzaţiilor de kaghebism s-a pus pe tocit vârfurile politice ale Europei de Est." (articolul ***Patul*** *planetar al* ***lui Procust***,[2] în *Ziua*, anul III, nr. 472, 6 ianuarie, 1996, p. 9, col. 1, la rubrica *Punct*);

Teheran: ***Teheranul*** *de lângă noi* (Titlu de articol în *Ziua*, anul III, nr. 477, 12 ianuarie, 1996, p. 4);

odisee: „**Odiseea** autoturismelor B-04-MSR, proprietatea guvernului, a CD-167-106 de la Ambasada Ucrainei, 2-B-1283, 2-B-54-941, este edificatoare" (*Adevărul*, nr. 1453, 4 ianuarie 1995, *Automobilele VOLVO, o batjocură pentru cumpărătorii români*, p. 1, col. 2)

Sfântul Bartolomeu: „(…) Virgil Măgureanu s-a pus în fruntea cruciadei alegerilor, iniţiind **o noapte a Sfântului Bartholomeu** [s.n.] în favoarea lui Iliescu." (articolul *Salt mortal*, în *Ziua*, anul III, nr. 471, 5 ianuarie, 1996, p. 12, col. 2);

Damocles: *Iaşi / Reforma Mincu" la Spitalul Clinic nr. 2 –* ***Sabia lui Damocles*** *deasupra pacienţilor dializaţi şi operaţi* (titlu de articol în *România liberă*, nr. 1450, 4 ianuarie, 1995, p. 9);

firul Ariadnei: „De la Bucureşti s-a deplasat la Sibiu, să descoasă **firul Ariadnei**, renumitul inspector criminalist Ceacanica." (în articolul *Interpol a cerut fotografiile unor tablouri de mare valoare, furate în 1968 de la Muzeul Brukenthal din Sibiu* din ziarul *Naţional*, nr. 277 din 14 mai 1998, p. 9).

Un tip special de antonomază, de uz mai recent, este reprezentat de folosirea numelui propriu desemnând marca înregistrată a unui produs ca nume comun[3], aşa cum

---

[1] Aluzia este de tip cultural: expresia latinească *Hannibal ante portas* înseamnă „un pericol care ameninţă cu iminenţă o cetate / comunitate / popor".

[2] Altă aluzie culturală: *Procust* (sau *Procrust, Procrustes*) era, în mitologia greacă, un bandit care îşi tortura prizonierii, legându-i pe un pat, după care le întindea sau le ciopîrţea membrele ca să se potrivească lungimii patului. (În elină, numele *Prokroustes* însemna „cel care întinde", provenind de la verbul *prokrouein* „a întinde cu forţa").

[3] Este procedeul lexical care în limba engleză este cunoscut sub numele de *trademark coinage*, iar în franceză poartă denumirea de *noms déposés*.

BDD-A5526 © 2007 Universitatea din Piteşti
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-14 00:05:12 UTC)

se poate observa în exemplele următoare:

diesel: „Primul este V8-ul de 4,2 litri, pe benzină, ce dezvoltă 345 de cai putere, în timp ce al doilea este **dieselul** de 3 litri V6, care scoate 230 de cai putere şi este disponibil, în acest moment, pe nava-amiral A8." (*Adevărul*, nr. 4709, 24 august 2005);

adidas: „Săndel are 13 ani şi e în clasa a V-a. A adunat roşii pentru cineva şi i-a dat **adidaşi şi** trening (...) să aibă pentru şcoală: „Ghiozdanul e de la ajutoare… Bluza de trening e bună de mama. Pantalonii, de tata." (*În satele răvăşite de inundaţii, cu o zi înainte de primul clopoţel, Copiii îşi usucă prin pruni ghiozdanele luate de ape*, în *Adevărul*, nr. 4725, 12 septembrie 2005).

În limbajul comun apar mult mai numeroşi termeni din această categorie, pătrunşi atât de mult în uzul şi în conştiinţa vorbitorilor, încât nimeni nu-şi mai pune problema proveniencei lor: *coca-cola, drujbă, (o) eugènie, ferodo(u), graham, jeep, pepsi(*-cola*), primus*,[1] *yale* / *yală* etc.

Se poate observa că, din punct de vedere al formei, majoritatea acestor termeni, deşi la origine sunt nume proprii, apar ortografiaţi fără majusculă şi sunt de regulă articulaţi, de cele mai multe ori prin articolul nehotărît, ceea ce marchează definitiv trecerea lor în seria numelor comune.

Prezenţa ghilimelelor devine un indiciu al folosirii figurate a termenilor din această categorie – deşi, firește, ei nu sunt întotdeauna – sau de regulă – evidenţiaţi în acest fel. Ar fi de remarcat, incidental, că introducerea între ghilimele a termenilor care comportă deviaţii de sens este un procedeu tipografic larg folosit în gazetărie, prin care se urmăreşte „distanţarea" asumată a autorului faţă de dimensiunea denotativă a cuvintelor astfel marcate, faţă de literalitatea textului: fie că autorul recunoaşte statutul plastic-figurat al termenilor respectivi, asumându-şi într-un fel poza de „creator" al acesteia, fie că el se distanţează ca atitudine de literalitatea mesajului, ghilimelele folosite echivalând (tipo)grafic cu expresii de tipul „aşa-zis", „cum s-ar zice", „aşa-zicând", „chipurile" etc., fie că el se foloseşte de ghilimele pentru a contura – cel mai adesea, prin antifrază – efecte stilistice (ironic-peiorative, satirice, umoristice etc.), fie că, uzând, în mod deliberat, de ghilimele, el atrage atenţia asupra unor valori eufemistice, fie, în sfârşit, că autorul foloseşte ghilimelele pentru a semnala unele cazuri de polisemie (cel mai adesea de natură etimologică), în care numai unul dintre sensuri e recunoscut de majoritatea vorbitorilor.

3. Trecând din limbajul specializat la cel comun, termenii de specialitate suportă substanţiale mutaţii semantice, motivate, în linii generale, de dorinţa de inovaţie lexico-semantică a vorbitorilor (şi, îndeosebi, a gazetarilor), de perceperea termenului / sensului din limbajul comun ca fiind uzat / perimat / demonetizat / erodat, de caracterul din ce în ce mai permeabil al graniţelor dintre diferitele variante funcţionale ale limbii, de puterea mai mare de desemnare a termenului tehnico-ştiinţific, ca şi de impactul său mult mai pregnant asupra contextului obişnuit: el suplineşte o nevoie firească a cititorului (sau interlocutorului) de a citi (sau a asculta) ceva mai nuanţat, mai lipsit de monotonie, însă şi cu o aparenţă mai elevată – dar, în acelaşi timp, mai plin de precizie şi, adesea, conciziune.

În pofida afluxului mereu crescând, uneori de-a dreptul pletoric, de elemente de orientare – sau de „coloratură" – tehnico-ştiinţifică, se poate afirma fără teama de a exagera că efectele benefice asupra lexicului limbii române contemporane ale folosirii termenilor tehnico-ştiinţifici cu sensuri noi sunt evidente, întrucât acest proces conduce

[1] Termenul *primus* reprezintă un caz interesant de… neologism învechit / vetust.

BDD-A5526 © 2007 Universitatea din Piteşti
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-14 00:05:12 UTC)

la modernizarea lexicului limbii române actuale, la îmbogăţirea şi primenirea fondului principal de cuvinte, la internaţionalizarea, reromanizarea şi relatinizarea vocabularului limbii române, ca şi la stimularea creativităţii lingvistice la niveluri multiple, creându-se noi relaţii lexico-semantice – îndeosebi de sinonimie (de regulă, parţială), de câmp lexical şi de vocabular tematic.

Bibliografie

A. Volume, studii:

BIDU-VRĂNCEANU, Angela, *Dinamica vocabularului românesc după 1989. Sensuri „deviate" ale termenilor tehnico-ştiinţifici*, în *LL*, vol. I / 1995, pp. 38-44

BIDU-VRĂNCEANU, Angela, FORĂSCU, Narcisa, *Cuvinte şi sensuri*, Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică, Bucureşti, 1988

BIDU-VRĂNCEANU, Angela, *Relaţiile dintre limbajele tehnico-ştiinţifice şi limbajul literar standard*, în *LL*, vol. III-IV / 1990, pp. 277-284

COTEANU, Ion, *Terminologia tehnico-ştiinţifică. Aspecte, probleme*, în *LR*, nr. 2 / 1990, pp. 95-100

Dictionary of Science and Technology, Wordsworth Reference – Wordsworth Editions, Cambridge University Press, 1996

Dicţionar enciclopedic, Editura Enciclopedică, vol. I – 1993, vol. II – 1996, vol. III – 1999, vol. IV – 2001 (**DE**)

DIMITRESCU, Florica, *Dicţionar de cuvinte recente*, ediţia a II-a, Editura Logos, Bucureşti, 1997 (**DCR_2**)

DIMITRESCU, Florica, *Dinamica lexicului românesc – ieri şi azi*, Editura *Clusium–Logos*, Cluj-Napoca, 1995

DRAGOMIRESCU, Gheorghe N., *Mică enciclopedie a figurilor de stil*, Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică, Bucureşti, 1975

GUILBERT, Louis, *La créativité lexicale*, Librairie Larousse, Paris, 1975

HRISTEA, Theodor, *Extensiuni semantice în limba română actuală*, în *România literară*, nr. 20 din 14 mai 1981, p. 19, col. 3

HRISTEA, Theodor, *Probleme de cultivare şi de studiere a limbii române contemporane*, Academia Universitară *Athenœum*, Bucureşti, 1994

IORDAN, Iorgu, *Stilistica limbii române*, Ediţie definitivă, Editura Ştiinţifică, Bucureşti, 1975

IRIMIA, Dumitru, *Introducere în stilistică*, Editura Polirom, Iaşi, 1999

PANĂ-DINDELEGAN, Gabriela (coordonator), *Aspecte ale dinamicii limbii române actuale*, Editura Universităţii din Bucureşti, 2001

PHAL, A. *De la langue quotidienne à la langue des sciences et des techniques*, în *Le français dans le monde*, nr. 61 / 1968, pp. 6-11

STOICHIŢOIU-ICHIM, Adriana, *Vocabularul limbii române actuale – Dinamică, creativitate, influenţe*, Editura ALL, Bucureşti, 2001

The Wordsworth Dictionary of Science and Technology, Wordsworth Ltd., 1990

VIŞINESCU, Victor, *Valori lexicale şi stilistice în publicistica literară românească*, Editura Albatros, Bucureşti, 1981

Webster's Encyclopedic Unabridged Dictionary of the English Language, Gramercy, New York / Avenel, 1994

ZAFIU, Rodica, *Diversitate stilistică în limba română actuală*, Editura Universităţii din Bucureşti, 2001

B. Presa românească actuală: *Academia Caţavencu*, *Adevărul*, *Argeşul*, *Atac la persoană*, *Averea*, *Azi*, *Cotidianul*, *Cronica Română*, *Curentul*, *Curierul zilei*, *Evenimentul zilei*, *Formula As*, *Gândul*, *Gardianul*, *Gazeta Sporturilor*, *Jurnalul Naţional*, *Libertatea*, *Lumea magazin*, *Naţional*, *ProSport*, *România liberă*, *România Mare*, *Terra Magazin*, *Ziarul*, *Ziua*.

BDD-A5526 © 2007 Universitatea din Piteşti
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-14 00:05:12 UTC)